

ΤΟ ΑΛΛΗ

(Σκίτσο του κ. Γ. Γρηγόρη)

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΕΧΩΦ

Η ΣΥΖΥΓΟΣ

Ὁ γιατρός Νικόλαος Ἐφγράφιτς, πού ἦταν στό πρῶτο στάδιο τῆς φθίσεως κι' εἶχε γίνει ἰδιότροπος καί γκρινιαρός ἀπ' τὴν ἀρρώστια του, ἔψαχνε ἐκείνη τὴ νύχτα νὰ βρῆ κάποιο τηλεγράφημα τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἀναποδογύρισε τὰ χαρτιά τοῦ γραφείου του, ξεθέωσε τὴν ὑπὲρτά του στὴ γκρίνια, σκόλιασε καί τὸ καλῶθι τῶν ἀχρηστών ἀκόμη, μὰ τὸ ἀσημαντο αὐτὸ τηλεγράφημα—ἕνα ἀπλό εὐχητήριο ἦταν!—δὲν φαινόταν πουθενά!

Τὶ διάβολο τὸ ἤθελε; Οὐτὸ κι' ὁ ἴδιος δὲν ἤξερε. Μονάχα τὸ μιάξιμο αὐτὸ τοῦ χροσῖμουε γιὰ πρόφασι, νὰ γκρινιάξῃ καί νὰ ξεθυμαίνῃ τὴν ἀναποδιά πού αἰσθανόταν, γιατί ἦσαν περασμένα μεσοῦνχτα πειά, κι' ἡ γυναίκα του δὲν εἶχε συμμαζευτὴ ἀκόμα στό σπίτι της!

Στὰ τελευταία, ἔφτασε καί στό δωμάτιο της, ψάχνοντας βέβαια γιὰ τὸ αἰώνιο τηλεγράφημα. Καθὼς λοιπόν ἔρριχνε κι' ἔκει ἕνα γύρο τὴ ματιά του, ἀντίκρουσε ἐπάνω στό τραπέζακι τῆς τουαλέτας ἕνα τηλεγράφημα: Μὰ δὲν ἦταν αὐτὸ πού ζητοῦσε... Ἦταν ἄλλο...

—Μπᾶ!... Ἐγγλέζικο κείμενο, βλέπω! μουρούρισε μέ ἀπορία ὁ γιατρός Ἐφγράφιτς. Καί διευθύνεται στὴν πεθερά μου, γιὰ νὰ ἐπιδοθῇ στὴ γυναίκα μου... Ἀπὸ ποῦ ἄραγε τὸ στέλνουν;... Ἄ, ἀπ' τὸ Μόντε Κάρλο, καί μέ ὑπογραφή «Μιχαήλ!» Ποιὸς νάαν πάλι, αὐτὸς ὁ Μιχαήλ!... Γιατί ἀπ' τὸ Μόντε Κάρλο;... Καί γιατί εἶνε τὸ ὄνομα τῆς πεθερᾶς μου;...

Ὅλο καί ξαναμασοῦσε συλλογισιομένοι ὁ Ἐφγράφιτς, αὐτὲς τῆς ἀπορίας του. Ἐφτά χρόνια τώρα πού ἦταν παντρεμένος μέ τὴ γυναίκα του Ὀλγα, εἶχε συνηθίσει νὰ κατασκοπεύῃ καί νὰ λεπτολογῇ τὴν ἀμφίβολη διαγωγή της.

Πῆρε τὸ ὑποπτο τηλεγράφημα καί γύρισε στό δωμάτιο του. Ἀπὸ σκέψι σὲ σκέψι, θυμήθηκε ἐπὶ τέλους, πὼς πρόπεροι τὴν Πετρούπολι ἔκανε μαζί μέ τὴ γυναίκα του τὴ γνωριμία ἐνὸς νεαροῦ Μιχαήλ Ἰβάνιτς Ρίς, στό σπίτι κάποιου φίλου του μηχανικοῦ. Δυὸ μῆνες μετὰ τὴ γνωριμία, τσάκωσε κρυφὰ στό «Ἀλμπουμ» τῆς γυναίκας του τὴ φωτογραφία αὐτοῦ του νεαροῦ, μέ τὴν ἐξῆς ἀφιέρωσι: «Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ παρόντος καί εἰς ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος!» Κι' εἵπειτα, καμιά-δυὸ φορές ὡς τώρα, τὸν συνήτησε καί στό σπίτι τῆς πεθερᾶς του...

«ὦ, βέβαια!... Ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ γυναίκα του εἶχε ἀρχίσει ν' ἀπουσιάζῃ ἀπ' τὸ σπίτι, καί νὰ μαζεύεται στίς 4 καί στίς 5 τὸ πρωί. Κι' ἀργότερα, ἀρχισε νὰ τοῦ ζητᾷ ἐπιμονα νὰ τῆς βγάλῃ δια-

βάτήριο γιὰ τὸ ἐξωτερικό—ἔτσι δίχως καμιά σοβαρὴ δικαιολογία—κι' ἡ ἐπιμονὴ της αὐτὴ γινόταν ἀφορμὴ ἀδιάκοπης γκρινιας... Καί ὅταν πρὸ ἑξῆς μῆνων τοῦ παρουσιάστηκε ἡ καταραμένη φθίσι, ἡ γυναίκα του τὸν ζάλισε νὰ φύγουν γιὰ τὴ Νίκαια, ὅπου—καθὼς τοῦ ἔλεγε—θὰ τὸν περιποιόταν μέ ἀφοσίωσι, καί θάβλεπε τὴν ὑγεία του ἀπ' τὸ σωτήριο ἐκεῖνο κλίμα!...

Μμμμ!... Γι' αὐτὸ τοῦ ζητοῦσε τὴ Νίκαια; Ἀπλούστατα, γιατί ὁ φιλαράκος της ἦταν στό Μόντε Κάρλο! Ἀρτᾶς τὸ Ἄγγλο-Ρωσικὸ λεξικό, καί τραυλίζοντας μιά-μιά τῆς Ἀγγλικὲς λέξεις τοῦ κειμένου τοῦ τηλεγραφήματος, σχημάτιζε, μεταφράζοντας, τὴν ἐξῆς φράσι:

«Πίνω ὑγίαν ἀκριβῆς μου ἀγαπημένης... Χιλιάδες πλὴ μικρὰ δωμάτια της... Ἀνυπόμονα περιμένο ἀπῆξί της... Μιχαήλ».

Ταραγμένοι, ἐκνευρισμένοι, βήχοντας ξερά, ἀρχισε νὰ στριφογυρίζῃ μέσα στό δωμάτιο του, σάν βάλαινα στό κλουβί της. Τὶ γελιοῖ καί οἰκτρό ρόλο θάπαίξε, ἀν ἄκουγε τότε τὴ γυναίκα του καί πῆγαιαν στό Μόντε Κάρλο! Σφιγγοντας τῆς γροθιῆς του καί τρίζοντας τὰ δόντια του, ἀναρωτιόταν, πὼς αὐτὸς, ὁ γυῖος ἐνὸς χωρικοῦ παπα, ὁ εἰλικρινῆς, ὁ ὑπερήφανος, ὁ διακεκριμένος χειρουργός, εἶχε ὑποκύψει ὡς τότε στὰ καπρίτσια τῆς γυναίκας του;... Ἐνὸς πλάσματος διελιά, τόσο ἀδυνάτου, τόσο τιποτένιου!...

—Μικρὸ ποδαράκι! μουρούριζε ἀφηρημένα, τσαλακνόνοντας τὸ τηλεγράφημα.

Μικρὸ ποδαράκι!

Ἀπ' τὸν καιρὸ πού ἀγάπησε τὴν Ὀλγα Δημητριάδνα ἀπ' τὸν καιρὸ πού τὴν ἔκανε γυναίκα του κι' ἔζησαν μαζί, ἔφτα ὀλοκλήρα χρόνια τώρα, τίποτε δὲν τυρανοῦσε τόσο τῆς αἰσθήσεως του καί τῆς σκέψης του, ὅσο τὰ μυρωμένα μακρὰ μαλλιά της, ἡ ἀνάερ καί πολλὰς δαντέλλες πού φοροῦσε, καί τὸ πραγματικὸς μικρὸ ποδαράκι της, ἕνα τόσο δα μικρὸ καί κομψὸ ποδαράκι! Σ' αὐτὲς τῆς ἐντονῆς ἐντυπώσεις του ἀπ' τὴν γυναίκα του, μπουρούσε ἐπισῆς νὰ προσθέσῃ τοὺς ὑστερισμούς της, τῆς κλάψης της, τῆς ἀπειλῆς της, καί τῆς ψευτιάς της... Ναι, τῆς ἀδιάκοπης, ὑπουλες καί γεμάτης ἀπὸ προδοσία ψευτιῆς της...

Μικρὸ ποδαράκι!...

Ἄχ, πὼς τρῦπωσε στὴ ζωὴ του αὐτὴ ἡ γυναίκα, καί τοῦ τὴν ἔκανε τόσο μαυρὴ! Τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς του τὰ πέρασε κοντά της, σάν νὰ τὰ περνοῦσε μέσα στὸν φρικτὸ Ἄδη. Ἡ ἐλπίδες του γιὰ

μιά ζωή ευτυχισμένη διεψεύσθησαν οικτρά, ή υγεία του σκάφτηκε, και τὰ πάμπολλα κέρδη απ' τὸ ἐπάγγελμα τὸ σκορπίζοντουσαν στὸς τέσσερες ἀνέμιους ἄσκησα καὶ ἄκαρδα: Συμμορία κακοῦργων ἔκανε ἐπιθρομὴ στὸ σπιτικό του, πάλι δὲν θὰ τὸ ἀναστάτων τόσο καταστρεπτικά, ὅσο τὸ ἀναστάτωσε τόσα χρόνια ἡ ἴδια ἡ γυναίκα του!...

Ξερόδριχε πάλι, καὶ λαχάναζε.

Πηγαίνονταν ὡς τρελλὸς ἐδῶ κ' ἐκεῖ στὰ δωμάτια, δίχως νὰ τὸν χωράῃ ὁ τόπος ποῦθενά. Κρύωνε καὶ δὲν ἤθελε νὰ ζεσταθῆ, καθόταν καὶ ξανασηκωνόταν ἀμέσως, καὶ μὲ τὸ μολύδι του στὸ χέρι, γρατσούνιζε διαρκῶς σ' ὅποιο χαρτί τοῦ τύχαινε μπροστά:

—Μικρὸ ποδαράκι!... Μικρὸ ποδαράκι!...

Στὶς πέντε τὸ πρωῒ, ἦταν ἀγρυπνος ἀκόμη, κ' ἡ ταραχὴ του τὸν εἶχε τοακίσει. Στὸ μούδιασμά του αὐτὸ ἐπάνω, μιά σκέψη καινούργια γλυτροῦσε σιγά-σιγά στὸ μυαλό του:

—Μήπως τόσα χρόνια ἦμουν ἕνας κακὸς ψυχολόγος, ἕνας ἀμάθητος στὰ κηπίστια τῆς γυναικείας καρδιάς;... "Ἄν ἡ γυναίκα μου παντρευόταν ἄλλω, ποῦ νὰ ἐξασκή ἐπιτροπὴ ἐπάνω της, δὲν θὰ γινόταν ἄραγε μιά σύζυγος καλὴ καὶ τίμια;... Μήπως φταῖω ἐγώ, γιὰ τὸ τωρινὸ κατάντημά της; Λίγη ζωὴ, μὲ μένει... "Ἐχω δικαίωμα τάχα, νὰ ἐμποδίζω τὴν εὐτυχία τῶν ζωντανῶν, ἐγὼ ὁ μισοπεθαμένος;... Θὰ ἐξηγηθῶ μαζὺ της... "Ἄς πάει νὰ βρῆ ἐκείνον ποῦ ἀγαπάει... Θὰ τῆς δώσω πρόθυμα τὸ διαζύγιο, κ' ἄς πέσει τὸ φταίξιμο ἐπάνω μου!...

Στὶς πεντέμισι γύρισε ἐπὶ τέλους ἡ "Ὀλγα ἐκνευρισμένη καὶ κλαυμένη. Ὁ φοιτητὴς "Ἀζαρμπέκωφ, ποῦ τὴν εἶχε συνοδεύει ὡς τὸ σπίτι, τῆς εἶχε νάσει—ὅπως μουρμούριζε στὰ μισοκλάματά της—τὴν τσάντα τῆς μὲ 15 ρούβλια, κ' ἡ "Ὀλγα τὸν ἔβριζε διαρκῶς μὲ στραβομουτσουσίματα ἰδιότροπου καὶ παραγαϊδεμένου παιδιοῦ.

—"Ἐ, τί νὰ κάνουμε; τῆς εἶπε στεναζόντας ὁ γιατρός. Τὰ ἔχασες καὶ τελειώσες... Ὁ Θεὸς μαζὺ τῶν... "Ἦούχασε τώρα... Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω... "Ἐ, μὰ μὴν κλαῖς πειά... "Ἄοησε τὰ 15 ρούβλια σου... Ἄβρισε σοῦ δίνω 25, μὰ μόνο σώπαινε τώρα, σὲ παρακαλῶ!...

—Πρέπει νὰ ἀλλάξω! εἶπε κλαψιάρικα ἐκείνη. Δὲν μπορῶ νὰ μιλάω σοῦδάρω, ὅταν φοράω γούνα... Παράξενο πράγμα!...

Ὁ γιατρός τῆ βόηθησε νὰ βγάλῃ τὴ γούνα καὶ τὸ φόρεμά της. Συγχρόνως τὸν χτυποῦσε στὴ μύτη ἡ μωραδιὰ τοῦ κραοῦ, ποῦβγαίνει ἀπ' τὰ χινῶτα τῆς γυναίκας του. "Ἄ, ἔτραγε ὡς φάγαντα καὶ ρουφοῦσε κραοὶ σὰν σφουγγάρι ἡ "Ὀλγα, κ' ἔς ἦταν λιγνὴ καὶ λεπτοκαυμμένη! "Ἰστερα ἡ "Ὀλγα πῶσθηξε γιὰ τὸ δωμάτιό της, καὶ ξαναγύρισε μὲ μιά ρώμπα τοῦ σπιτιοῦ, χωμένη ὀλόκληρη στὸ δαυτελλένιο ἐπαναφοράκι της, πουδραρισμένη, καὶ μὲ κλαυμένα ἀκόμα μάτια.

Ὁ γιατρός κούττωσε ἄφανος τὰ ξέπλεκα μαλλιά της, καὶ τὸ μικρὸ ποδαράκι της χωμένο στὴν παντόφλα.

—Γιὰ ποῖο πράγμα θές νὰ μοῦ μιλήσης; εἶπε στὸν ἄνδρα της, καθίζοντας τώρα καὶ κουνώντας τὸ κορμί της στὴν πολυθρόνα.

—Νά... "Ἐντελῶς τυχαῖα εἶδα αὐτὸ!... ψιθύρισε ὁ γιατρός, δυνάτας τῆς τὸ τηλεγράφημα.

—"Ἄ... Μμμ... "Ἐνα συνηθισμένο συγχαρητήριο γιὰ τὴν Πρωτοχρονιὰ εἶνε!... ἀποκρίθηκε ἡ "Ὀλγα, δυναίωνοντας τὸ κούνημα τῆς πολυθρόνας της. "Ἐδῶ, καθὼς ξέρετε, δὲν ὑπάρχουν μουσικά...
—Δὲν ξέρω "Ἐγγλέζικα! εἶπε γαλήνια ὁ γιατρός. "Ἐχω ὅμως λεξικό... Τὸ τηλεγράφημα στὸ στέλνει ὁ Μιχαὴλ Ρίς... Πίνει στὴν ὑγεία τῆς ἀγαπημένης του, καὶ σὲ φιλεῖ, λέει, χίλιες φορές... Μὰ ἄς τ' ἀφήσουμε αὐτά... "Ἄς τ' ἀφήσουμε αὐτά! ἔξακολούθησε πρὸ διαστικὰ ὁ γιατρός. Ὅττε νὰ σὲ μάλῶσω ἅλω, ὅττε σκηνὲς νὰ κάνουμε... Μπουχτίσα πειὰ ἀπὸ σκηνές... "Ἄς τελειώσουμε λοιπόν: Εἶσαι ἐλεύθερη, "Ὀλγα, καὶ μπορεῖς νὰ ζήσης ὅπως θέλεις!...

Σιωπὴ ἀπλώθηκε, κ' ἡ "Ὀλγα ἄρχισε νὰ κλαίη.
—Σὲ ἐλευθερώνω ἀπ' τὴν ἀνάγκη, νὰ ὑποκρίσεις, καὶ νὰ λές ψευτιές! ἔξακολούθησε ὁ "Ἐφγράφιτς. "Ἄν τὸν ἀγάπες αὐτὸν τὸν νεό, ἀγάπα τον... "Ἄν θέλεις νὰ τὸν βρῆς, πηγαίνε νὰ τὸν βρῆς... "Ἐσὺ εἶσαι νεά, ὑγιής... "Ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι ἄρρωστος.

μὲ λίγη ζωὴ μπροστὰ μοῦ... Μὲ ἕνα λόγο... Μὲ καταλαβαίνεις, δηλαδή!...

"Ἦταν ταραγμένος πολὺ τώρα, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ. "Ἡ "Ὀλγα ἔκλαιγε, καὶ μὲ θλιμμένη φωνὴ ὡμολόγησε πῶς: "Ὅτι ἀγαποῦσε τὸ Μιχαήλ, ὅτι πολλὰς φορές πῆγε ἀμαξάδα μαζὺ του, ὅτι πῆγε καὶ στὸ δωμάτιό του, κ' ὅτι ἐπιθυμοῦσε πραγματικά νὰ πάη στὸ Μόντε Κάρλο γιὰ νὰ τὸν συναντήσῃ.

—Βλέπεις; εἶπε στὰ τελευταῖα. Σοῦ ἀνοίξα ὅλη τὴν καρδιά μου... Γίνε κ' ἐσὺ γενναῖος, σὲ παρακαλῶ, καὶ βγάλε μου τὸ διαβατήριο...

—Ἐπαναλαβάνω, πὼς εἶσαι ἐλεύθερη!... ἀποκρίθηκε ὁ "Ἐφγράφιτς.

"Ἡ "Ὀλγα ἀνασηκώθηκε καὶ κύτταξε καταμάτα τὸν ἄνδρα της, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ γιὰ τὴν εἰλικρινεία του. "Ἐποὴν πάντα καὶ προδοτικῆ, δυσπιστοῦσε σὲ ὅλα καὶ σὲ ὅλους. Κ' ἔνῳ ἡσά τρια τῆς σπιθοβολοῦσαν ἀπὸ μιά γαλάζια φλόγα—σὰν νὰ ἦσαν γατοῖα—ξαναρώτησε:

—Καὶ πότε θὰ μοῦ βγάλῃς τὸ διαβατήριο;... Θὰ πάω μονάχα γιὰ ἕνα μῆνα κοντὰ στὸν Ρίς!...

—Θὰ πάς γιὰ πάντα στὸν Ρίς! ἀποκρίθηκε ὁ "Ἐφγράφιτς. Θὰ σοῦ δώσω τὸ διαζύγιο, θ' ἀναλάβω ἐγὼ τὸ φταίξιμο, κ' ἔτσι ὁ Ρίς θὰ μπορῇ νὰ σὲ παντρευθῇ!...

—Μὰ ἐγὼ δὲν θέλω καθόλου διαζύγιο! Ἐφώνησε ζωηρὰ ἡ "Ὀλγα, κάνοντας τὴν ἐκπληκτικῆ. "Ἐγὼ διαβατήριο ζήτησα... Δὲν ζήτησα διαζύγιο!

—Καὶ γιατί δὲν θέλεις διαζύγιο; ἔκανε με ἐρεθισθῶ, ὁ γιατρός. Εἶσαι παράξενη γυναίκα, μὰ τὴν ἀλήθεια... Γοητεύθηκε με αὐτὸν τὸν νεό, γοητεύθηκε κ' ἐκείνος μαζὺ σου... Τί ἄλλο καλύτερο, ἀπ' τὸ νὰ παντρευθῆς; "Ἡ προτιμᾶς, ἀντὶ γιὰ γυναίκα του, νὰ σ' ἔχη γιὰ... γιὰ...

—Σὲ καταλαβαίνω... Καταλαβαίνω τοὺς σκοποὺς σου! εἶπε ἡ "Ὀλγα, με μοχηρῆ κ' ἐκδικητικῆ ἔκφραση στὸ πρόσωπό της. Μὲ βαρέθηκες... Θέλεις νὰ με ξεφορτωθῆς, καὶ γι' αὐτὸ μοῦ δίνεις διαζύγιο... Σ' εὐχαριστῶ, μὰ ἔννοια σου... Δὲν εἶμαι τόσο κούνη, ὅσο με νομίζεις... Δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντὰ σου... Δὲν θὰ φύγω, δὲν θὰ φύγω... Δὲν εἶμαι

τρελλὴ νὰ χάσω τὴν κοινωνικὴ μου θέσι... "Ἄλλωστε, εἶμαι 27 χρόνων κ' ὁ Ρίς 23 μονάχα. Σ' ἕνα χρόνο θὰ με θραπῆθῃ καὶ θὰ με παρατήσῃ... Μὰ μήπως κ' εἶμαι ἰσχυροῦ κ' ἐγώ, ἀν ἡ ἀγάπη μου γι' αὐτὸν θὰ κρατήσῃ πολὺ;... Δὲν θέλω διαζύγιο... Δὲν θέλω!...

—Τότε θὰ σὲ διώξω ἐγὼ ἀπ' τὸ σπίτι! Ἐσφόνισε με λύσσα ἀσυγκράτητῃ ὁ "Ἐφγράφιτς. Πρόστυχη, ἀρχεῖα γυναίκα!...

—Αὐτὸ θὰ τὸ ἱσοῦμε! οὐβριαέξ ἡ "Ὀλγα φεύγοντας.

Ἐχε ξημερώσει πειὰ, κ' ὅμως ὁ γιατρός ἀγρυπνοῦσε καὶ μουρμούριζε:

«Ἐξίστιμος νῆρις... Τὸ μικρὸ ποδαράκι... Ὁ καρὸς εἶνε ἀμυγλωδῆς... Χαχαχά!... Τὸ μικρὸ ποδαράκι... Κῆρις... "Ἀξίστιμος νῆρις...»

Κύτταξε κατόπιν τὴν φωτογραφία τῆς πεθερᾶς του. Ὅψ, τί γονηρὴ ποῦ ἦταν ἡ πεθερὰ του!... Τί ἀρπακτικὰ μάτια ποῦ εἶχε, καὶ πόσο τὸ ὑπολοῦ πρόσωπό της ἐμοιαζε με μουσοῦδι κουναθιοῦ!... "Ὡ, πόσο τῆς ἐμοιαξὲ ἡ κόρη της, ἡ γυναίκα του ἡ "Ὀλγα!... Τὰ ἴδια μάτια, τὸ ἴδιο κουναθιοῦ μουσοῦδι, ἡ ἴδιες ἀρπακτικὲς καὶ προδοτικὲς γραμμὲς τοῦ προσώπου.

Κύτταξε τέλος καὶ τὴ δικὴ του φωτογραφία: Τί ἀγαθὸς, τί ἀπλόος νέος ποῦ φαίνονταν! Πῶς, Θεέ μου, αὐτὸς, ἕως ἀπλόο παπαδοπαῖδι ποῦ ἀνατράφηκε στὸ σπιτικό του με θεοφοβούμενες ἀρχές, τίλιχηκε ἔτσι σ' αὐτὴ τὴ συμμορία τῶν ἀρπάγων, τῶν πρόστυγων, τῶν ἀτίμων; Πῶς παραδόθηκε ἔτσι ἀνυπερπερπερτοῦ, στὰ νύχια τῆς γυναίκας του, στὰ νύχια αὐτοῦ τοῦ ὑποκριτικοῦ, τοῦ ὑπολοῦ, τοῦ ἀρχεῖου πλάσματος! Πῶς;...

"Ἦταν 11 ἡ ὥρα πειὰ. Ὁ ἔκμηδενισμένος, ὁ ἀδύναμος ὡς παιχνοῖδὰκι γιατρός Νικόλαος "Ἐφγράφιτς, φόρεσε με στεναγμῶ ἔγκαταλείψους τὴν ρεβιγκῶτα του, γιὰ νὰ πάη στὸ νοσοκομεῖο.

—Τὶ θέλεις; ρώτησε ἀνόρηχτα τὴν ὑπρέτρια ποῦ μῆτρε κείνη τὴ στιγμή στὸ δωμάτιό του.
—"Ἡ κυρία μου ἐμπήσῃ, ἀποκρίθηκε αὐτὴ, καὶ ζητᾶται τὰ 25 ρούβλια ποῦ τῆς ὑποσχεθήκατε...
—.....!

ΠΡΟΣΟΧΗ !..

ΜΟΝΟΝ τὸ «Μπουκέτο» ἀγοράζει εἰς ἀπολύτως ἰκανοποιητικὰς τιμὰς παντὸς εἴδους παλαιὰ βιβλία καὶ βιβλιοθήκας ὀλοκληρῶς, φυλλάδια διάφορα, ἀκόμη δὲ καὶ σκόρπια φύλλα παλαιῶν ἐφημεριδῶν καὶ περιοδικῶν, "Ἡμερολόγια, Καζακίμας, μονόφυλλα, φωτογραφικὰ ἰστορικῶν προσώπων καὶ εἰκόνας διαφόρους. "Ἀπευθυνθῆτε ἢ γράψατε: Περιοδικὸν «Μπουκέτο», Λέκα 7, "Ἀθήνας.